॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಜಯ ಸದ್ಗುರೋ ಪರಮ ನಿತ್ಯಾ । ಜಯ ಸದ್ಗುರೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯಾ ।
ಅನುಭವದಿಂದ ತೋರುವಿ ಜಗನ್ಮಿಥ್ಯಾ । ಮಾಯಾ ನಿಯಂತನೇ ಜಯಾ ಜಯಾ ॥1

ಜಯ ಜಯ ಹೇ ಅನಾದ್ಯನಂತಾ । ಜಯ ಜಯವೈ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತಾ ।
ಜಯ ಜಯ ನಿನಗೆ ವಿಕಾರರಹಿತಾ । ನಿಜರೂಪವ ಭೋದಿಸುವವ ನೀನೊಬ್ಬ ॥ 2

ಹೊರಟಾಗ ಸಾಗರದಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು । ಸಾಧ್ಯವೇ ಆ ಉಪ್ಪಿನಗೊಂಬೆ ತಿರುಗಿ ಬರಲು ।
ಇದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನಡೆಯಲು । ನಿನ್ನ ಸಾಮೀಪ್ಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ ॥ 3

ವೇದ ಶೃತಿಗಳು ಯಾರ ವಿಷಯದಲಿ । ವಿವಾದ ಮಾಡುವುವು ದಿನ ರಜನಿಗಳು ।
ಆ ಅಲಕ್ಷ್ಯವ ನೀ ತೋರುವಿ ಬೆರಳಲಿ । ಅಪ್ರಯಾಸದಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 4

ದೈವದ ಯೋಗವು ಕೂಡಿಬರಲು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀನೆಮ್ಮ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ।
ಇವನಮ್ಮವ ಇವ ಬೇರೆಯವ ಎನ್ನಲು । ಆ ಕುತರ್ಕಕೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲ ॥ 5

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥೆಯುಪಾವನ । ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟಿನ ಆವಿಷ್ಕರಣ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಯ ಲೋಭಾವರಣ । ಪ್ರತಿಬಂಧ ಕಾರಣವ ವರ್ಣಿಸಲಾಯಿತು ॥ 6

ಇನ್ನು ಎನಗನುಗ್ರಹವಾದ ಕಥೆಯನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿನ್ನು ।
ಅನುಭವವು ಬಂದೀತು ನಿಮ್ಮ ಮನಕಿನ್ನು । ಬಾಬಾರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕತೆಯದು ॥ 7

ಈ ಒಂದು ಮಧುರವಾದ ವಾರ್ತೆಯ । ಹೇಳುವೆನದರ ಯಥಾರ್ಥತೆಯ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿದನು ತಮಗಾಗಿಯೇ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 8

ಇರಲು ಕೇಳುಗ ಸಾದರ । ಹೇಳುವವನಿಗೆ ಉಲ್ಹಾಸ ಮತ್ತು ಆದರ ।
ಹೃದಯದಲಿ ಉಕ್ಕುವುದು ಪ್ರೇಮ ನಿರ್ಝರ । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಿಬ್ಬರಿಗೂ ॥ 9

ಬುದ್ಧಿ ಭೇದವನಿನಿತೂ ಇಡದೆ । ಯಾರ ಅಧಿಕಾರವು ಹೇಗೆ ।
ನಿಜದಲಿ ಮಾರ್ಗವ ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆ । ಉಪದೇಶ ಪುರಃಸರವಾಗಿ ತೋರಿಸುವರು ॥ 10

ಹಲವರ ಮತ ಹೀಗಿರುವುದು । ಗುರುವು ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ।
ಬೇರೆಯವರಿಗದು ಹೇಳಬಾರದು । ಅದರಿಂದ ಗುರುವಾಣಿ ವಿಫಲವಾಗುವುದು ॥ 11

ಇದಂತೂ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುವುದು ಕೇವಲ । ಸಲ್ಲದ ನಿರರ್ಥಕ ಆಡಂಬರವಿದೆಲ್ಲ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೇನು ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡದನ್ನು ಎಲ್ಲ । ಸದ್ಬೋಧಕನು ಹೇಳುವನೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 12

ತಿಳಿದರೆ ಇದನು ಅಪ್ರಮಾಣ । ಬುಧ ಕೌಶಿಕ ಋಷಿಯೇ ಇದಕೆ ಪ್ರಮಾಣ।
ರಾಮರಕ್ಷಾದೀಕ್ಷೆಯೇ ಸ್ವಪ್ನ । ಕಥನವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾಡಿದರು ॥ 13

ಗುರು ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಘನವಿದು । ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸ್ವಾನಂದಜಲವ ಸುರಿಸುವುದು ।
ಅದನೇನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳವದು । ಯಥೇಚ್ಛ ಸೇವಿಸಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ॥14

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಗದ್ದವನ್ನು ಹಿಡಿದು । ತಾಯಿಯು ಅದರ ಆರೋಗ್ಯವ ತಿಳಿದು ।
ಮಮತೆಯಿಂದ ಔಷಧಿ ಕುಡಿಸುವುದು । ಅದೇ ಕೈಚಳಕ ಬಾಬಾರದು ॥ 15

ಮಾರ್ಗವು ಗುಪ್ತ ಅಲ್ಲ ಅವರದು । ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಸಹಜದಲಿ ಹೇಗೆಂದು ।
ನಿಜಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟ ಪೂರೈಸುವುದು । ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ॥ 16

ಧನ್ಯ ಗುರುವಿನ ಸಂಗದ ಆನಂದ । ಅದರ ಮಹತಿಯ ವರ್ಣಿಸಲಾದೀತು ಯಾರಿಂದ ।
ನೆನೆಸಲವರ ನುಡಿಗಳ ಒಂದೊಂದ । ನಿಜ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಪುಟಿದೇಳುವುದು ॥ 17

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಲು ಈಶ್ವರಾರ್ಚನ । ಗುರು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಗುರು ಪೂಜನ ।
ಆದೀತು ಗುರುಗಮ್ಯ ಸಂಪಾದನ । ಇತರ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ ॥ 18

ವಿಕ್ಷೇಪ ಮತ್ತು ಆವರಣ । ಅದರಿಂದ ಈ ಭವಮಾರ್ಗ ಸಂಕೀರ್ಣ ।
ಗುರು ವಾಕ್ಯ ದೀಪಕಿರಣ । ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಂವು ॥ 19

ಗುರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಈಶ್ವರ । ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರ ।
ಗುರುವೇ ವಸ್ತುತಃ ಪರಮೇಶ್ವರ । ಬ್ರಹ್ಮಾ ಪರತ್ಪರ ಗುರುರಾಯಾ ॥ 20

ಗುರುವೇ ಜನನಿ ಗುರುವೇ ಪಿತಾ । ದೇವ ಕೋಪಿಸಲು ಗುರು ತ್ರಾತಾ ।
ಗುರುವೇ ಕೋಪಿಸಲು ಬೇರಿಲ್ಲ ತ್ರಾತಾ । ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ ನೆನಪಿಡಬೇಕು ॥21

ಗುರುವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ದರ್ಶಕನು । ನಿವೃತ್ತಿಯ ತೀರ್ಥವ್ರತನು ।
ವಿರಕ್ತಿಯ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮನು । ವೇದಶೃತಿಗಳ ಪ್ರವಕ್ತನು ॥ 22

ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣುತೆರೆಸುವವರು । ಸಂತರು ನಿಜರೂಪವ ತೋರುವವರು ।
ಭಕ್ತರ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವವರು । ಅತಿ ಮೃದು ಮನಸಿನ ಕರುಣಾಳುಗಳು ॥ 23

ಅದರಿಂದ ಅಡಗುವವು ವಿಷಯವಾಸನೆಗಳು । ಜ್ಞಾನದ್ದೇ ಕನಸು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲೂ ।
ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಅವಳಿ ಫಲಗಳು । ಕೃಪಾಬಲದಿಂದ ಕೈಸೇರುವವು ॥ 24
ಆಗಲು ಸತ್ಸಮಾಗಮ । ಸಂತಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಂತಪ್ರೇಮ ।
ಸ್ವತಃ ಭಕ್ತಕಾಮಕಲ್ಪದ್ರುಮ । ಎಲ್ಲ ಶ್ರಮಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ ॥ 25

ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಪರಾಯಣರಾಗಿರಬೇಕು । ಸಂತರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ।
ಸಂತರ ಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಬೇಕು । ಪಾಪಕ್ಷಾಲನವಾಗುವುದದರಿಂದ ॥ 26

ಇಲಾಖಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ಲಾರ್ಡರೈ ಎಂಬುವನು । ಕ್ರಾಫರ್ಡ್‌ಶಾಹಿಯ ಉರುಳಿಸಿದನು ।
ತತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಕೀರ್ತಿವಂತನು । ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತಿಗೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ 27

ಈ ಸಂಸಾರತಾಪತ್ರಯದಲಿ ಬೆಂದು । ಅದಕೆ ಕಾರಣವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಹಾನಿ ಬಂದು ।
ಮನದಲಿ ಬಲು ಬೇಸರ ಗೊಂಡು । (ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು) ಚೊಂಬನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆದನು ॥ 28

ಚಿತ್ತವು ಅತಿ ಅಸ್ಥಿರವಾಯಿತು । ದೂರ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತು ।
ಸುಖಕರವಾದ ಏಕಾಂತವ ಬಯಸಿತು । ಅದರಿಂದ ಈ ದೃಢವಿಚಾರವ ಕೈಕೊಂಡ ॥ 29

ಜೀವನವು ಅತಿ ಸಂಕಟದಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ । ದೇವರ ನೆನಪಾಗುವುದು ಆವಾಗ ।
ಆಮೇಲೆ ಸುರುವಾಗುವುದು ಭಕ್ತನ ಕೂಗ । ದೇವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವನಾಗ ॥ 30

ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳು ಇಳಿಮುಖವಾಗುವವರೆಗೆ । ದೇವರ ನಾಮ ಬರದು ಬಾಯಿಗೆ ।
ಅವನ ಸಪ್ರೇಮತೆಯ ಕಂಡಾಗ್ಗೆ । ದೇವರು ಸಂತರ ಭೆಟ್ಟಿಯನಮಗೆ ಮಾಡಿಸುವನು ॥ 31

ಹಾಗೇ ಆಯಿತು ಆ ಭಕ್ತನದು । ಸಂಸಾರದಲಿ ಅತಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ।
ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರವಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು । ಆ ಹಿತವಚನವನಾಲಿಸಿರಿ ॥ 32

ನೀವು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಲೊಲ್ಲಿರೇಕೆ । ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿನಾಥರ ದರ್ಶನಕೆ ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಪಾದಕೆ । ದಯಾಘನನಾದ ಆ ಸಂತನಿಗೆ ॥ 33

ಕ್ಷಣವೊಂದು ಸಂತನಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದು । ಚಂಚಲಮನ ನಿಶ್ಚಲವಾಗುವುದು ।
ತತ್ಕಾಲ ಹರಿಚರಣದಲಿ ತೊಡಗುವದು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ॥ 34

ದೇಶ ದೇಶಗಳ ಜನರು ಹೋಗುವರು । ಸಾಯಿ ಪದರಜದಲಿ ಹೊರಳಾಡುವರು ।
ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವರು । ಸೇವೆಯಿಂದ ಅಭೀಷ್ಟವ ಪಡೆಯುವರು ॥35

ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೀಗೆ । ತಿಳಿದಿದೆ ಎಲ್ಲ ಅಬಾಲ ವೃದ್ದರಿಗೆ ।
ದಯೆಯು ಬರಲು ಅವರಿಗೆ । ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 36

ಶಿರಡಿಯು ಸಾಂಪ್ರತ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನ । ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರುವರು ರಾತ್ರಂದಿನ ।
ನೀವೂ ನೋಡಿರಿ ಅದರ ಅನುಭವವನ । ಸಂತ ದರ್ಶನವು ಹಿತಕಾರಿ ॥ 37

ದರಿದ್ರನೊಬ್ಬ ಅವಕರ್ಷದಿಂದ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿರಲು । ಅಕಸ್ಮಾತ ಮೋಡಕವಿದು ಮಳೆಗರಿಯಲು ।
ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುತಿರಲು । ಪಂಚಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಿದೆ ಮುಂದೆ ॥ 38

ಕೇಳಿ ಸ್ನೇಹಿತನ ಈ ಮಾತು । ಭಕ್ತನಿಗೂ ಅದು ಹಿಡಿಸಿತು ।
ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವದನ್ನು ಮನದಲಾಂತು । ಶಿರಡಿಯ ದಾರಿಯ ಹಿಡಿದನು ॥ 39

ಊರಿಗೆ ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದರ್ಶನ । ಚರಣಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ।
ಕೂಡಲೇ ತೃಪ್ತವಾದವು ನಯನ । ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ॥ 40

ಯಾವದು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ಸನಾತನ । ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿ ನಿರಂಜನ ।
ಕಂಡು ಇಂತಹ ಸಾಯಿಯ ರೂಪವನ । ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಮನವಾಯಿತು ॥ 41

ಎನಿಸಿತು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದೇ । ಈಚರಣಗಳನಿಂದು ಕಂಡೆ ।
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಶಾಂತತೆ ಲಭಿಸಿದೆ । ನಿಶ್ಚಿಂತತೆಯೂ ದರ್ಶನದಿಂದ ॥ 42

ಸಾಠೆ ಎಂಬ ಉಪನಾಮದವರು । ಬಹಳ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದವರು ।
ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾರಾಯಣವನಾರಂಭಿಸಿದರು । ನೇಮನಿಷ್ಠ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥ 43

ಸಪ್ತಾಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ರಾತ್ರಿಗೆ । ಬಾಬಾ ದೃಷ್ಟಾಂತವನಿತ್ತರವಗೆ ।
ತಿಳಿಸುತಿದ್ದರು ಅರ್ಥವನು ಸಾಠೇಗೆ । ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೋಥಿಯ ಹಿಡಿದು ॥ 44

ತಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದು ನಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ । ಸಾಠೇನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ।
ಗುರುಚರಿತ್ರವ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿ । ನಿರೂಪಣದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದರು ॥ 45

ಬಾಬಾ ಗ್ರಂಥದ ಆವರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಪುರಾಣಿಕರಂತೆ ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಿಸುವರು ।
ಸಾದರ ಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೇಳುತಿದ್ದರು । ಸಾಠೆ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತರಾಗಿ ॥ 46

ಇದು ಏನು ತಿರುವು ಮುರುವು ಹೀಗೆ । ಎಂದು ವಿಚಾರ ಬಿದ್ದಿತು ಸಾಠೇಗೆ ।
ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು ಅವರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಠ ಬಿಗಿಯಿತು ॥ 47

ಅಜ್ಞಾನತಮ ತಲೆದಿಂಬು । ತಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ವಾಸನೆಯ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು । ಮಲಗಿದವನನೆಬ್ಬಿಸುವೆ ದಯಾಳಾ ॥ 48

ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನು । ಗುರುಚರಿತ್ರ ಪೀಯೂಷವನು ।
ಕೃಪಾಳುವೇ ಕುಡಿಸಿದೆ ನೀನು । ಇಂಥ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ॥ 49

ಈ ರೀತಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕಂಡು । ಸಾಠೇ ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ।
ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರ ಕಂಡು । ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ಸಾದ್ಯಂತ ತಿಳಿಸಿದರು ॥ 50

ಎಂದರು ಇದರರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ । ಬಾಬಾ ಸಮರ್ಥರು ತಿಳಿಯಲು ಎಲ್ಲ ।
ಅವರ ಮನದಲೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ । ಕಾಕಾ ನೀವು ಸಾದ್ಯಂತ ಕೇಳಿರಿ ॥ 51

ಮತ್ತೆ ಪಾಠವ ಸುರು ಮಾಡಬೇಕೆ । ಇಲ್ಲವೇ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆ ।
ತಾವೇ ಕೇಳಿರಿ ಬಾಬಾರ ಇಷ್ಟವೇನಿದಕೆ । ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಮನಕೆ ಸಮಾಧಾನ ॥ 52

ಆಮೇಲೆ ಕಾಕಾ ಬಾಬಾರ ಎದುರು । ಸಮಯ ನೋಡಿ ಕನಸು ಹೇಳಿದರು ।
ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತದಲಿ ತಾವು ದೇವರು । ಸಾಠೆಗೆ ಏನು ಸೂಚನೆ ಇತ್ತಿರಿ ॥ 53

ಸಪ್ತಾಹವ ಹೀಗೇ ನಡೆಸಬೇಕು । ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು ।
ದೃಷ್ಟಾಂತ ಅರ್ಥವ ತಾವೇ ವಿವರಿಸಬೇಕು । ದಾರಿ ತೋರಬೇಕು ಅವನಿಗೆ ॥ 54

ಚರಣದಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು । ಸಾಠೆ ದೊಡ್ಡ ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತನು ।
ಅವನ ಮೇಲೆ ತೋರಿ ಕೃಪೆಯನು । ಅವನಿಷ್ಟವ ಪೂರೈಸಬೇಕು ॥ 55

ಆಗ ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತಲಿ । "ಇನ್ನೊಂದು ಆವೃತ್ತಿ ಆಗಲಿ ।
ಈ ಗುರುವಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಓದುವಲ್ಲಿ । ಭಕ್ತನು ನಿರ್ಮಲನಾಗುವನು ॥ 56

ಈ ಪೋಥಿಯ ಪಾರಾಯಣ । ಮಾಡಲು ಆಗುವದು ಕಲ್ಯಾಣ ।
ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗುವ ಪ್ರಸನ್ನ । ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವದು" ॥ 57

ಬಾಬಾ ಮಾಡಿದಾಗಿದನು ಕಥನ । ಮಾಡುತಿದ್ದೆನು ಚರಣ ಸಂವಾಹನ ।
ಮನದಲಾದೆ ವಿಸ್ಮಯಾಪನ್ನ । ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ಫುರಣಗೊಂಡಿತು ॥ 58

ಬಾಬಾರಾದರೂ ಇಂತವರು ಹೇಗೆ । ಅಲ್ಪಾಯಾಸದಲಿ ಫಲ ಆ ಸಾಠೆಗೆ ।
ವರ್ಷಾನು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ನನಗೆ । ಏಳೇ ದಿನದಲಿ ಅವನಿಗೆ ಫಲ ॥ 59

ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದೇ ಪಾಠವನು । ಏಳು ದಿನಗಳಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಠೇನು ।
ಪಾಠ ಮಾಡುವುದರಲಿ ಕಳೆದೆ ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳನು । ಅದರ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ॥ 60

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಏಳು ದಿನಗಳಲಿ ಫಲ । ಇನ್ನೊಬ್ಬನದು ಏಳು ವರ್ಷಗಳೂ ನಿಷ್ಫಲ ।
ದಾರೀ ಕಾಯುತ್ತಿರುವೆ ಜಾತಕದೊಲ । ದಯಾಘನವೆಂದು ಮಳೆಗರಿದೀತೆಂದು ॥ 61

ಬಂದೀತು ಎಂದಿಗೆ ಆದಿನ । ಎಂದಾದಾನು ಈ ಸಂತಾವತಂಸ ಪ್ರಸನ್ನ ।
ಪೂರೈಸಿಯಾನೆನ್ನ ಮನದಭೀಷ್ಟವನ । ಕೊಟ್ಟು ಉಪದೇಶವನು ನನಗೆ ॥ 62

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಆ ಸಾಯಿ ಶ್ರೀಗುರು । ನೋಡಿರಿ ಎಂಥ ಅಚ್ಚರಿಯ ತೋರಿದರು ।
ಕೂಡಲೇ ಅವರು ತಿಳಿದರು । ನನ್ನ ಮನದಲೆದ್ದ ಈ ವಿಚಾರವನು ॥ 63

ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೀಗೆ । ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ವಾಸನೆಗಳು ಎದ್ದಾಗ ।
ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದೋ ಆಗಾಗ್ಗೆ । ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಅವರದು ॥ 64

ಮನ ನೆನೆಯುವದನು ವೈರಿಯೂ ನೆನೆಯನು । ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿಹರು ಈ ಮಾತನು ।
ಬೇರಾರೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಇದನು । ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯುವದು ॥ 65

ಆದರೂ ಆ ತಾಯಿ ಬಲು ಕೃಪಾಳು । ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳುವಳು ನಿಂದ್ಯವಾದುದನೆಲ್ಲ ।
ಅನಿಂದ್ಯವಾದುದನು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಕಾಲ । ಅವುಗಳಿಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಡುವಳು ॥ 66

ಆಗ ನನ್ನ ಮನೋಗತವ ತಿಳಿದು । ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ನನ್ನನು ಕಂಡು ।
ಆ ಶ್ಯಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು ಎದ್ದು । ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ ॥ 67

ಕ್ಷಣವೊಂದು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು । ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಅವನಿತ್ತ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಬೇಗನೇ ತಿರುಗಿ ಬಾ ಹೋಗು ॥ 68

ಸಾಯಿನಾಥರ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿತಂದು । ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಕಾರಣ ಮಾಡಿ ಮುಂದು ।
ಎಂದರು ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ತಂದು । ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊಡು ಶ್ಯಾಮನಿಂದ ॥ 69

ಈ ರೀತಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಲು । ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ।
ಅವಜ್ಞೆಯಾದೀತಲ್ಲ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಲು । ಅನುಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದು ಎದ್ದೆನು ॥ 70

ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ತಡ ಮಾಡದೇ । ಶಾಮರಾಯರ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ ।
ಅವರೂ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು ಅದೇ । ಧೋತರ ಉಡುತಿದ್ದರು ॥ 71

ಅದೇ ಆಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು । ಧೂತ ವಸ್ತ್ರವ ಪರಿಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರು ।
ಕೈಯಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು । ಬಾಯಲಿ ನಾಮಜಪ ನಡೆದಿತ್ತು ॥ 72

ಎಂದರು ನಡುವೆಯೇ ಹೇಗಿದು । ಮಶೀದಿಯಿಂದ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವದು ।
ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮನದ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಮೂಡಿರುವದು । ಇಂದು ಒಬ್ಬರೇ ಬಂದಿರಿ ಹೇಗೆ ॥ 73

ಬನ್ನಿರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಾನಿದೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ । ಹೀಗೇ ಧೋತರ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ ।
ಹೋಗಿ ದೇವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಕಿದ್ದೇ । ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲಿ ॥ 74

ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತಿರಲು ತಾಂಬೂಲವನು । ನಾ ಪೂಜಾವಿಧಾನವ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವೆನು ।
ಆಮೇಲೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಆಡುವಾ ಮಾತನು । ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕುಳಿತು ॥ 75

ಮಾಧವರಾಯರು ಹೋದರು ಒಳಗೆ । ಸಹಜ ನೋಡಲು ಕಿಡಕಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ।
ನಾಥಭಾಗವತದ ಪೋಥಿಯು ಕೈಗೆ । ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು ॥ 76

ಸುಮ್ಮನೇ ನೋಡಲು ಗ್ರಂಥವ ತೆಗೆದು । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ।
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿದದ್ದು । ಓದಲು ಬಂತು ಅದೇ ಭಾಗ ॥ 77

ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು ಮನಕೆ । ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಕೆನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ।
ಬಾಬಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಸಿದರದಕೆ । ನಿಯಮವನ್ನೂ ಹಾಕಿದರು ॥ 78

ನೇಮದಿಂದ ಓದುವದೇ ನಿಯಮನ । ಅದರದಾಗದೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಪರಿಶೀಲನ ।
ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಯಮಿತೋಪಾಸನ । ಸ್ಥಾನಬಿಟ್ಟು ಅಲುಗಾಡಬಾರದು ॥ 79

ನಡುವೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪಕಥೆಯಿದು । ಮಾತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಿಡಲುಬಾರದು ।
ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸಾದರದಿ ಕೇಳುವದು । ಈ ನಾಥಭಾಗವತರ ವಿಷಯವಾಗಿ ॥ 80

ಇದೇ ಆ ನಾಥಭಾಗವತ । ಗುರುಭಕ್ತಿರಸ ಪರಿಪ್ಲುತ ।
ಸಾಯಿ ಕೃಪಾ ಪಾತ್ರರಾದಂಥ । ದೀಕ್ಷಿತರು ನಿತ್ಯದಲಿ ಓದುವರು ॥ 81

ಮಾಡಲೆಂದು ಜಗದುದ್ಧಾರವನು । ಬ್ರಹ್ಮನಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಯಾವುದನು ।
ಬಿತ್ತಿ ನಾರದ-ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಅದನು । ಆ ಬೀಜದ ತೆನೆ ಮಾಡಿದನು ॥ 82

ದಶಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನು । ಬಾದರಾಯಣನು ಹದಗೊಳಿಸಿದನು ।
ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದ ಶುಕನು । ಅದರಲಿ ತೆನೆಗಳ ಆರಿಸಿದರು ॥83

ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಧರನು ಕೇರಿದರು । ಸ್ವಾಮಿ ಜನಾರ್ಧನರು ಅಳೆದರು ।
ಸಾಕಷ್ಟು ಸವಿಯಾದ ಪಕ್ವಾನ್ನ ಮಾಡಿದರು । ನಾಥಪ್ರತಾಪದಿ ಭೋಜನವ ॥ 84

ಅದರೊಳಗಿನ ಸ್ಕಂದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯದು । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮರಸದ ಗಣಿಯದು ।
ಇದೊಂದು ವೃಂದಾವನವು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಂಕಣದ್ದು । ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ನಿತ್ಯವಾಚನವಿದರದು ॥85

ಹಗಲು (ದಿನಾಲೂ)ಮಾಡುವರು ಅದರ ನಿರೂಪಣ । ರಾತ್ರಿ ಓದುವರು ಭಾವಾರ್ಥ ರಾಮಾಯಣ ।
ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನ । ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣವು ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ॥ 86

ಭಕ್ತಿ ಸುಖಾಮೃತದ ಸಾರ । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಅಪರಾವತಾರ ।
ಇದೊಂದು ನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರ । ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಲು ದೊಡ್ಡದು ॥ 87

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ । ನಿತ್ಯನೇಮದಿಂದ ಸಾಯಿ ಪೂಜನ ।
ಅನ್ಯ ದೇವ ದೇವತಾರ್ಚನ । ನೈವೇದ್ಯ ನಿರಾಂಜನ ಮುಗಿಯಲು ॥ 88

ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತರ । ಪಯಃ ಪ್ರಸಾದ ಅಲ್ಪಾಹಾರ ।
ಮುಗಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಕ್ರಮಾನುಸಾರ । ಆದರದಿ ಪೋಥಿಯ ಓದುವರು ॥ 89

ಯಾವುದರ ಮಾಧುರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಹಸ್ರ ಪಾರಾಯಣಗಳನು । ಭಗವತ್ಪರಾಯಣನಾದ ತುಕಾರಾಮನು ।
ಏಕಾಂತದಲಿ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದನು । ಅದರ ಸವಿಯನು ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲವರಾರು ॥ 90

ಇದು ಮಹಾ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥ । ಶಿಷ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತನೂ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ।
ಅದರಿಂದ ಜೀವದ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ॥ 91

ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅರಣ್ಯದಲಿ । ಭಗವಂತ ಪ್ರಕಟನಾಗುವ ಉದ್ಧವ ಗೀತೆಯಲಿ ।
ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲಿದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ । ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಕೂಡಲೇ ॥ 92

ಭಾರತದಲಿ ಸಂವಾದ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರದು । ಅದಕಿಂತ ಮಧುರ ಈ ಕೃಷ್ಣ ಉದ್ಧವರದು ।
ಅದು ಈ ನಾಥಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುವದು । ಈ ಪ್ರೇಮಮಯ ಉಪದೇಶವನೋದಿರಿ ॥ 93

ಇಂಥ ಈ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಗ್ರಂಥವನು । ಜ್ಞಾನದೇವರ ಭಾವಾರ್ಥ ದೀಪಿಕೆಯ ಜೊತೆಗಿದನು ।
ನಿತ್ಯವು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಇವುಗಳ ವಾಚನವನು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 94

ಸಖಾರಾಮ ಹರಿಜೋಗ ಎಂಬವರಿಗೆ । ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ ।
ಸಾಠೆಯವರ ವಾಡೆಯೊಳಗೆ । ಈ ವಾಚನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅತಿ ಉಪಯುಕ್ತ ॥ 95

ಪ್ರತಿದಿನ ಪಠಣ ಈ ಗ್ರಂಥದ । ಬಾಬಾ ಎಷ್ಟೋ ಭಕ್ತರ ದೆಸೆಯಿಂದ ।
ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುವರು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ॥ 96

ಅಗಾಧ ಬಾಬಾರ ಅನುಗ್ರಹ ಶೈಲಿ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವರು ಪರೋಪರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಭಕ್ತನು ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲವೇ ದೂರದಲಿರಲಿ । ಬಾಬಾ ಎಲ್ಲರ ಬಳಿ ಅವರಂತರಂಗದಲಿ ॥ 97

ತಾವು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು । ನೇಮಿಸುವರು ಯಾರನ್ನೋ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯವ ಕುರಿತು ।
ಅವನಿಗೆ ನಿಜಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತು । ಆ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದರು ॥ 98

ಬಾಬಾ ಬಾಪೂಸಾಹೇಬ ಜೋಗರಲ್ಲಿ । ಪೋಥಿ ಓದಲೂ ಹೇಳುವರು ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಅವರೂ ನೇಮದಿಂದ ಓದುವರು ನಿತ್ಯದಲಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳಲು ಬರುವರು ॥ 99

ಜೋಗರು ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಭೋಜನಾನಂತರ । ನಿತ್ಯವೂ ಹೋಗಿ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ।
ಚರಣ ವಂದಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಪಡೆದು ಅವರ । ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆಯುವರು ಪೋಥಿ ವಾಚನಕೆ ॥ 100

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನೋದುವರು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾಥ ಭಾಗವತನವರು ।
ಆನಂದದಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವರು । ಅದರರ್ಥವನೂ ವಿವರಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 101

ಹೀಗೆ ಅನುಜ್ಞೆಯು ಆದ ನಂತರ । ಯಾವ ಭಕ್ತರು ಬರುತಿದ್ದರು ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ।
ಪೋಥಿಯ ಕೇಳಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರ । ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ವಾಡೆಗೆ ಕಳಿಸುವರು ॥ 102

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆಗಳ । ತಮ್ಮ ಮನದಲಿ ಜನ ಸಂಚಯಿಸುವರವುಗಳ ।
ಅಷ್ಟರಲಿ ಬಾಬಾ ಹೇಳುವರು ಹೋಗಿರೆಲ್ಲ । ವಾಡೆಗೆ ಆ ಪೋಥಿಯ ಕೇಳಲು ॥103

ಭಾವಿಕ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು । ಇಂಥದೇ ಕಥೆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರಲು ।
ಅದು ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯ ದೃಢಗೊಳಿಸಲು । ಅರ್ಥಬೋಧಕತೆಗೂ ಸಹಾಯಕ ॥ 104

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ । ಅಥವಾ ಏಕನಾಥರ ವೈಖರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರ ಕಥೆಗಳದೇ ಅನುವಾದವಿರುವದಲ್ಲಿ । ವಿಚಿತ್ರ ನಿಮಗಿದು ಎನಿಸಬಹುದು ॥ 105

ಪುರಾಣದ ಯಾವದೊಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಭಾಗವನು । ಓದಬೇಕೆಂದು ಕಾರಣವೇನೂ ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ ಸುಯೋಗವನು । ಜೋಗರು ಪೋಥಿಯಲಿ ಓದುವರು ॥106

ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಮತ್ತು ಭಾಗವತ । ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವೇ ಎರಡು ಗ್ರಂಥ ।
ಇವು ಭಾಗವತ ಧರ್ಮದ ಸಾರಭೂತ । ಜೋಗರು ಇವೆರಡನೂ ನಿತ್ಯ ಪಠಿಸುವರು ॥ 107

ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರೀ ಟೀಕಾ । ಅದರ ಹೆಸರು 'ಭಾವಾರ್ಥ ದೀಪಿಕಾ' ।
ನಾಥರ ಪರಮಾರ್ಥ ಭೂಮಿಕಾ । ಭಾಗವತದ ಏಕಾದಶಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿರುವದು ॥ 108

ಇರಲು ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯಕ್ರಮ । ಭಾಗವತ ವಾಚನದ ನಿತ್ಯನೇಮ ।
ಖಂಡವಾಯಿತು ಅದಕೆ ಆ ದಿನ । ನನ್ನ ನಿರಂತರ ವಾಚನಕೆ ॥ 109

ಒಂದು ಕಥೆ ಅರ್ಧ ಓದಿದಾಗ । ಜನರೆಲ್ಲ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ।
ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟು ಪುರಾಣವನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಆಗ । ನಾನೂ ಅವರೊಡನೆ ಓಡಿದೆ ॥ 110

ಇಚ್ಛೆ ಬಾಬಾರ ಕಥೆ ಕೇಳಲು । ಬಾಬಾರಂಥವರು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ।
ಭಾಗವತ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳು । ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸವು ॥ 111

ಅದೇ ಕಾರಣಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದುದು । ಅರ್ಧ ಉಳಿದ ಭಾಗವತವ ಓದಿಸಿದರೆನಿಸುವದು ।
ಇದುವೇ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ ಇರುವದು । ನೆನೆಸಿದರೆ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕುವದು ॥ 112

ಭಾಗವತದ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು । ಉಪಕಥೆಯನೂ ಓದಿಯಾಯಿತು ।
ಮಾಧವರಾಯರ ಪೂಜೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು । ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ಅವರಾಗ ॥ 113

'ಶ್ಯಾಮಾನ ಹತ್ತಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹದಿನೈದು । ದಕ್ಷಿಣೆಯನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ।
ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೆಂದೇ ನಾ ಬಂದುದು । ಬಾಬಾರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ॥ 114

ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ನಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ । ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಾಯಿತು ಅಕಸ್ಮಾತ ।
"ಏಳು ಶ್ಯಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೆನುತ । ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆದು ತಿರುಗಿ ಬಾ" ॥ 115
"ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕುಳಿತು । ಅವನ ಜೊತೆಯಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಡಿ ಮಾತು ।
ಪರಸ್ಪರರ ಚಿಂತನೆ ಕುರಿತು । ಆಮೇಲೆ ನೀ ತಿರುಗಿ ಬಾ ಎಂದರು" ॥ 116

ಮಾಧವರಾಯರು ಇದನು ಕೇಳುತ । ಆದರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತ ।
ರೂಪಾಯಿ ಬದಲು ತಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳುತ । ಇದೇ ನನ್ನ ದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದರು ॥ 117

ಇರಲಿ ಈಗ ಇದಂತೂ ಆಯಿತು । ಹದಿನೈದು ನಮಸ್ಕಾರಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು ।
ಇನ್ನು ಬನ್ನಿರಿ ಆಡೋಣ ಮಾತು । ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ॥ 118

ಏನು ಮಾತು ಹೇಳುವಿರೋ ಹೇಳಿರಿ । ನನ್ನ ಶ್ರವಣಗಳನುದ್ಧರಿಸಿರಿ ।
ಬಾಬಾರ ಯಶೋಗಾನವ ಹಾಡಿರಿ । ದುರಿತ ಭಂಗ ಮಾಡುವಂಥದು ॥ 119

ಬಳಿಕ ಮಾಧವರಾಯರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರೆನುತ । ಈ ದೇವರದು ಇಂಥವೇ ಆಟ ।
ನಿಮಗಾದರೂ ಇರುವದಿದು ವಿದಿತ । ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ ॥ 120

ಈ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಕಾತಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ । ಸುಣ್ಣ ಅಡಿಕೆ ಇದೆ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬರುವೆನಾ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ । ತಲೆಗೆ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ॥ 121

ಅಗಾಧ ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಗಳು । ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಿ ನಿಮ್ಮೊಳು ।
ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ । ನೀವಾದರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೋಡಿರುವಿರಿ ॥ 122

ನಾನು ಕೇವಲ ಹಳ್ಳಿಯವನಿರಲು । ತಾವೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣದ ವಾಸಿಗಳು ।
ಏನೇನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ವರ್ಣಿಸಲು । ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಅವರ ಆಟಗಳು ॥ 123

ಬರುವೆನೆಂದು ಒಳಗೆ ಹೋದರು । ದೇವರಿಗೆ ಹೂ ತುಳಸಿ ಏರಿಸಿದರು ।
ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಬಂದರು । ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು ॥ 124

ಈ ದೇವನದೆಂಥ ಅತರ್ಕ್ಯ ಲೀಲೆ । ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದೀತಿವನ ಕಳೆ ।
ಆಟ ಮಾಡುವನಂತವಿಲ್ಲದಲೇ । ಆಡಿ ಆಡದಂತಿರುವನು ಮತ್ತೆ ॥ 125

ನೀವಂತೂ ವಿದ್ಯಾಸಕ್ತರು । ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬ ಜಾಣರು ।
ನಮಗೇನು ತಿಳಿದೀತು ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗರು । ಬಾಬಾರ ಅಗಾಧ ಚರಿತ್ರೆಯು ॥ 126

ಅವರೇನು ಮಾತುಗಳ ಹೇಳುವರು । ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಏತಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವರು ।
ಅವರ ಕೃತಿಯ ಅವರೇ ಬಲ್ಲರು । ಮಾನವೀ ವೃತ್ತಿ ಅಲ್ಲ ಅದು ॥ 127

ಈಗ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬಂತು । ಸರಿಯಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ನೆನಪಾಯಿತು ।
ಆಡುವ ಬನ್ನಿರಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತು । ಸಮಯವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಳೆಯುವಾ ॥ 128

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲಿ । ಹೇಳುವೆನು ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಇಲ್ಲಿ ।
ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧಾರವು ಯಾರ ಮನದಲ್ಲಿ । ಹಾಗೆಯೇ ಅದನು ಪೂರೈಸುವರು ॥ 129

ಕೆಲವೇಳೆ ಬಾಬಾರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು । ಮನುಷ್ಯನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದು ।
ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮವನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವದು । ಆ ಮೇಲೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡುವದು ॥ 130

"ಉಪದೇಶ" ಶಬ್ದ ಕೇಳುತಿದ್ದಂತೆ । ನೆನಪಾಯಿತು ಸಾಠೆಯವರ ಗುರುಚರಿತ್ರದ ಕಥೆ ।
ಒಮ್ಮೆಲೇ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ । ನನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ಹೊಳೆಯಿತು ॥ 131

ನನ್ನನ್ನು ಶ್ಯಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸುವ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ । ಕಾರಣ ಮಶೀದಿಯಲಿ ನನ್ನ ಚಂಚಲ ಮನಸಿಗೆ ।
ಸ್ಥೈರ್ಯವನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗೇ । ಅಘಟಿತ ಘಟನೆ ಬಾಬಾರದು ॥ 132

ಈ ವಿಚಾರವು ನನ್ನ ಮನಸಿನಲೆದ್ದುದು । ಹಾಗೇ ಒಳಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ।
ಕಥಾ ಶ್ರವಣದಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು । ಅದನು ಮೊದಲು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವಾ ॥133

ಆ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಗಳು । ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಲು ।
ಆನಂದವೆನಿಸತೊಡಗಿತು ಚಿತ್ತದೊಳು । ಅವರ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲತೆಯನು ಕಂಡು ॥ 134

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಕಥೆ ಸಾಗಿತು । ದೇಶಮುಖರ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕುರಿತು ।
ಅವಳ ಮನದಲಿ ಬಂದಿತ್ತು । ಸಂತಸಂಗವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ॥ 135

ಕೇಳಿ ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಕೀರ್ತಿ । ಸಂಗಮನೇರದ ಜನರ ಸಂಗತಿ ।
ಬಂದಳು ಆ ಅಬಲೆ ಶಿರಡಿಯ ಪ್ರತಿ । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪ್ರೀತಿಯನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥136

ಖಾಶಾಬಾ ದೇಶಮುಖರ ತಾಯಿ । ಹೆಸರು ಅವಳಿಗೆ ರಾಧಾಬಾಯಿ ।
ನಿಷ್ಠೆಯಿಟ್ಟು ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿ । ಚರಣದಲಿ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಳು ॥ 137

ಯಥಾಸಾಂಗ ದರ್ಶನವಾಯಿತು । ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸಿದ ದಣಿವೂ ಆರಿತು ।
ಶ್ರೀ ಚರಣದಲಿ ಅನುರಾಗ ಉಂಟಾಯಿತು । ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವೂ ನೆನಪಾಯಿತು ॥ 138

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಗುರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು । ಯದಾರ್ಥದಲಿ ಅವರ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವದು ।
ಅದರಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥವ ಸಾಧಿಸುವದು । ಇದು ಅವಳ ಮನದ ಬಯಕೆ ಇತ್ತು ॥ 139

ವಯಸಿನಲಿ ವೃದ್ಧೆ ಆ ಅಬಲೆ । ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠೆ ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ।
ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಳು ಮನದಲ್ಲೇ । ಏನಾದರೂ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ॥ 140

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಾಬಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನನಗೆ । ಕಿವಿಮಂತ್ರವನೊಮ್ಮೆ ಕೊಡುವವರೆಗೆ ।
ಅವರ ಕೃಪಾ ಪಾತ್ರಳಾಗುವವರೆಗೆ । ಇಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲಾರೆ ॥ 141

ಆಗಬೇಕು ಸಾಯಿ ಮುಖದ್ದೇ ಮಂತ್ರ । ಬೇರೆಡೆಗಾದರೆ ಅದು ಅಪವಿತ್ರ ।
ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಂತಾಗ್ರಣಿಗಳು ಪವಿತ್ರ । ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳನ್ನಾಗಿಸಲಿ ॥142

ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಿ । ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ।
ಅನ್ನ ನೀರುಗಳ ವರ್ಜ್ಯ ಮಾಡಿ । ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಳು ॥ 143

ಮೊದಲೇ ವೃದ್ಧ ವಯಸಿನ । ಅವಳ ಉದರದಲಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ನದ ಕಣ ।
ಮಾಡಲಾರಳು ತೊಟ್ಟು ಜಲಪಾನ । ಉಪದೇಶದಲಿ ಘನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನಿಟ್ಟು ॥ 144

ಮೂರು ದಿವಸ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳು । ಮುದುಕಿ ಉಪವಾಸವೇ ಇದ್ದಳು ।
ಪ್ರಾಯೋಪದೇಶ ತನಗೆಂದಳು । ಬಾಬಾರ ಉಪದೇಶ ಸಿಗುವ ದಿನದವರೆಗೆ ॥ 145

ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಪಡೆಯದ ಹೊರತು । ಏತಕ್ಕೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವದು ।
ಇಳಿದುಕೊಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು । ನಿರ್ವಾಣವನ್ನೇ ಕೈಕೊಂಡಳು ॥ 146

ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ವಿಚಾರಬಿತ್ತು । ಸರಿಯಲ್ಲ ಈ ನಡೆದ ಪ್ರಕಾರವಂತೂ ।
ಈ ಭವಿತವ್ಯಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು । ಅವಳಂತೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಹೆದರಳು ॥147

ಅನ್ನ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಳು । ಹೀಗೆ ಮೂರುದಿನ ತಾಪ ನಡೆಸಿದಳು ।
ಆ ವೃದ್ಧೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಪಟ್ಟಳು । ಬಹಳ ಉದಾಸಳಾದಳು ॥ 148

ಆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಮಶೀದಿಯಲಿ । ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು ಬಾಬಾರ ಬಳಿ ।
ನಿತ್ಯದಂತೆಯೇ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗಳಲಿ । ಸಹಜವೆನ್ನುವಂತೆ ಕೇಳಿದರು ॥ 149

ಶಾಮಾ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವಿಚಾರವೇನು । ಸಮಾಚಾರವು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇನು ।
ಆ ಗಾಣಿಗ ನಾರಾಯಣನು ಅಂತಸ್ಥ ದುಷ್ಟಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬಹಳೇ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವನು । ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತಿರುವನು ॥150

ಆ ಮುದುಕಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ । ಶಾಮನು ಮೊದಲೇ ಬಹಳ ನೊಂದವನಾಗಿ ।
ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ । ಬಾಬಾರ ನಿರ್ಧಾರವನು ಕೇಳಿದನು ॥ 151

ದೇವಾ ಇದೆಂಥ ಚಮತ್ಕಾರ ನಿಮ್ಮದು । ನಿಮ್ಮ ಆಟವು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ।
ನೀ ಜನರನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತರುವದು । ಮತ್ತೆ ನನಗೇ ವಿಚಾರ ಕೇಳುವಿ ॥ 152

ಆ ದೇಶಮುಖರ ವೃದ್ಧೆ । ಅನ್ನ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ।
ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆದಳು ಉಪವಾಸವಿದ್ದೇ । ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಶೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥ 153

ಆ ಮುದುಕಿ ಬಲು ಮೊಂಡು । ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಅವಳೆಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೂ ಹಾಯದು । ಅವಳಿಗೇಕೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತಿರುವೆ ॥ 154

ಮೊದಲೇ ಅದು ಶುಷ್ಕ ಕಟ್ಟಿಗೆ । ಛಲವೂ ಬಹಳವಿದೆ ಅವಳಿಗೆ ।
ಕಾಣುವುದು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಹಾಗೇ । ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸುವಳು ॥ 155

ಜನರೆನ್ನುವರು ಮುದುಕಿ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗಿ । ಆಶೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ।
ಸಾಯಿಬಾಬಾರಿಗೆ ದಯೆ ಇಲ್ಲದಾಗಿ । ಅವಳ ಮರಣಾಧೀನ ಮಾಡಿದರು ॥ 156

ಬಾಬಾ ಆಗಗೊಡದಿರಿ ಇಂಥ ಪ್ರಮಾದ । ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವಳ ಹಿತವಾದ ।
ಮಾಡಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾದ । ಈ ಅಪ್ರಮಾದವ ಮುಗಿಸಿರಿ ॥ 157

ಮೈಯಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ತ್ರಾಣ । ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡಿದೆ ಅವಳ ಪ್ರಾಣ ।
ಅವಳು ಹೊಂದಬಹುದು ಮರಣ । ನಿಮಗೆ ಅಪಶಬ್ದ ಬಂದೀತು ॥ 158

ಮುದುಕಿಯದು ಖಡತರ ವ್ರತ । ನಾವಾಗಿರುವೆವು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ ।
ದುರ್ದೈವದಿಂದಾದರೆ ಮೃತ । ಅನುಚಿತ ನಡೆದು ಹೋದೀತು ॥ 159

ಮುದುಕಿ ಛಂಡಿ ಹಿಡಿದಿದೆ । ಅವಳ ಮಲೆ ಕೃಪಾನುರಾಗವ ತೋರದೇ ।
ನನಗಂತೂ ದಾರಿ ತೋಚದಾಗಿದೆ । ಸ್ವಮುಖದಿಂದ ಹೇಳಿರವಳಿಗೇನಾದರೂ ॥ 160

ಮುಗಿಸುವೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಯವನು । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮುಂದಿನ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯನು ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪೂರೈಸುವೆನು । ಪ್ರೇಮರಸವ ಬೆರೆಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ॥ 161

ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ಮಮತೆಯಿಂದ । ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ನೀಡಿದ ಉಪದೇಶದ ।
ಕೇವಲ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ । ಅವಿದ್ಯೆ ದೂರ ಓಡೀತು ॥ 162

ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ಶರಣ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗವನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ।
ಅಲ್ಪಾಯಾಸದಿಂದ ಭವತರಣ । ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲಿದ ತತ್ಪರರಾಗಿರಿ ॥ 163

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಮದನುಗ್ರಹೋ ನಾಮ ಅಷ್ಟಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥